

til omverdenen, ikke var bundet mere til hinanden end netop med hensyn til det, der var aftalt. Det var De Konservatives optagethed af, at man som konservativ ikke har bundet sig til orlovsordningernes udformning længere end til 1997.

Jeg kvitterede ved at sige, at vi sikkert alle parter var glade for at kunne indgå en konkret aftale, og at vi ikke var bundet på andre punkter end dem, vi har aftalt. Det stiller hvert af partierne frit i den politiske debat på en lang række andre områder. Det stiller også partierne frit til at træffe politiske beslutninger uafhængigt af hinanden på andre områder. Det giver en dynamik i den fortsatte politiske proces, og det vil jeg glæde mig over sammen med fru Anne Birgitte Lundholt.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg på Socialdemokratiets vegne er glad for at kunne sige, at det er en opløftende oplevelse, at der er store og væsentlige sager, hvor vi kan samles ganske bredt i Folketinget, og hvor man vælger at lade sagligheden herske.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg havde egentlig regnet med, at Socialdemokratiet ville starte denne debat med at give en god forklaring på, hvorfor man valgte at indgå et sort finanslovforlig med De Konservative og Venstre, et forlig, hvor man strammer rådighedsreglerne over for de arbejdsløse, hvor man skærer voldsomt ned på orlovsordningerne, hvor man skærer ned på søskenderabatten, så det bliver dyrere at være småbørnsfamilie, hvor man skærer ned på bistandshjælpen, og hvor man samtidig lemper arve- og gaveafgiften med ¾ mia. kr. Her er der ikke noget med at bremse tempoet ned; her er det bare fuld fart frem for velhavere – og tilsvarende med øgede bevillinger til forsvaret.

Det er en mærkelig prioritering, man har valgt at have i denne finanslov, og det er dybt uforståeligt, at man laver så sort et forlig og noget, der ligger så langt væk fra de valglofter, man lige har givet befolkningen.

Der var jo ikke en eneste socialdemokrat, der i valgkampen rundt omkring på valgstederne sagde: Stem på os, så skærer vi orlovsordningerne ned! Det var der ingen der sagde. Der var heller ingen, der sagde: Stem på os, så skal vi nok sørge for at forringe søskenderabatten, så det bliver dyrere at være småbørnsfamilie!

Det var jo ikke, hvad man gik rundt og sagde i valgkampen, og derfor synes jeg stadig væk,

Socialdemokratiet skylder os en forklaring på, hvorfor i alverden man laver så sort et forlig, når man ikke har fået noget som helst for det.

For sandheden er jo, at i det forlig er der ikke aftalt at gennemføre en eneste positiv lov, som ikke kunne have været gennemført med et andet flertal her i Folketinget. Så jeg synes stadig væk, Socialdemokratiet har et virkelig stort forklaringsproblem.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Fru Pia Gjellerup gentog i dag, hvad hun sagde i går: at det er Folketinget, der har sat et opsving i gang. Det kan vi godt få mange diskussioner til at gå med, men jeg synes nu, det er lige så interessant at se på fremtiden. Og hvis vi skal se på fremtiden, skal vi også se på de bud, som fru Pia Gjellerup vil give på, hvordan man nu sørger for, at opsvinget ikke går i stå igen. Det var fru Pia Gjellerup selv optaget af, men der kom ikke rigtig noget bud på det.

Men jeg vil godt have lov til at citere fra Det Økonomiske Råds formandskabs rapport om den finanspolitiske situation ikke kun i 1995, men også fremover – som vi fik i sidste uge – og spørge om fru Pia Gjellerups og Socialdemokratiets bud på det:

»Den finanspolitiske lempelse er blevet større og anderledes sammensat end planlagt (mere moderat fremrykning af offentlige investeringer, men flere passive ydelser til orlov m.v.).«

Så kommer vi til 1995 og underskuddet, om hvilket man siger:

»Dette er ikke i sig selv alarmerende, men for den fremtidige stabiliseringspolitik må det betragtes som et alvorligt problem, at der ikke opnås overskud på de offentlige finanser under en højkonjunktur.«

Og så siger man:

»Gennemførelsen af permanente ordninger for børnepasnings- og uddannelsesorlov samt forlængelsen af sabbatorlov bidrager til, at den finanspolitiske lempelse bliver vedvarende, medmindre der gennemføres betydelige stramninger i de kommende år.

De uløste strukturproblemer på arbejdsmarkedet skærper kravene til finanspolitikken i de kommende år.«

Det er ifølge Det Økonomiske Råd opfølgningen af den aftale, vi har indgået, og som man i øvrigt roser, men hvor man siger: Der skal være nogle signaler for 1996.

Er fru Pia Gjellerup villig til – når man nu er